

סיפורי

מעשיות גליון

פאר'ן שבת טיש

פרשת משפטים
שבת שקלים
א' אדר שנת תשפ"א
לפ"ק
שנה 2, גליון 14
(29)

ארויסגעזעבן דורך אונזרות היכל הקודש הרסל

זיינע נאטורן און מדות. דאס רופט זיך 'חכמת הפרצוף'.
ווארין דער מלך האט גיהאט אלע פאטרעטין פון אלע
מלכים. און דער פאטרעט פון דעם מלך (דהיינו וואס ער האט
זיך אזוי גיחתמ'ט כנ"ל) האט זיך ניט גיפונען ביי קיין שום מלך.
ווארין דער מלך איז פאר פארגיין פון מענשען. ווארין ער זיצט
אונטער א פיראהנג. און ער איז ווייט פון די לייט פון זיין מדינה.
אזוי איז עס מיט יעדן מענטש אז עס איז גישט מעגליך צו
וויסן פון אינדרויסן וואס דער מענטש איז, ער זיצט אונטער א
פיראהנג - דאס זענען זיינע קליידער, ער גייט אנגעטון מיט א
היט און רעקל וכו', עס קוקט דאך ממש אויס ווי די שכינה רוט
אויף אים... אלעס איז מיט אים בסדר, אבער ליידער באמת
פארמאגט ער גארנישט.

איז דער חכם גינאנגען אין דער מדינה אריין. האט זיך
דער חכם מיישב גווען. ער באדארף וויסן דעם מהות פון דער
מדינה (בלומר די זאך פון דער מדינה ווי אזוי די מדינה פירט
זיך) און דורך וואס קאן ער וויסן דעם מהות פון דער מדינה.
דאך דעם קאטאוועם פון דער מדינה. ווארן אז מיבאדארף
וויסן א זאך. מוז מען וויסן דעם קאטאוועם פון דער זאך. ווארן
סע פאר האנדן כמה אירליי קאטאוועם. סע פאר האנדן איינער
ווייל טאקע יענעם טרעפן מיט זיינע רייד. און אז יענער קוקט
<<<

שבת קודש פרשת ויגש, שנת תשפ"א לפקט קטן, איז דער
ראש ישיבה שליט"א געווען אין וויליאמסבורג יע"א; אינדערפרי
נאכ'ן דאווענען האט דער ראש ישיבה שליט"א ממשיך געווען
מעשה ו', ממלך עניו [חלק ב'] און געענדיגט דעם מעשה.
דערצייילט דער הייליגער רבי ווייטער:
נאר דאס וואס ער חתמ'ט זיך אז ער איז איין איש אמת און
איין עניו. דאס ווייס איך ניט. און איך וויל אז דו זאלסט מיט
ברענגען דעם פאטרעט פון דעם מלך.

ווייל דורך דעם בילד וועט דער קעניג קענען דערקענען
דעם אנדערן קעניג וואס חתמ'ט זיך אונטער אז ער איז א
גבור, א איש אמת און א עניו, צי דאס איז טאקע ריכטיג. אזוי
ווי עס שטייט אין פסוק (שמות יח, כא), יתרו האט געזאגט פאר
משה רבינו: "ואתה תחזה מכל העם אנשי חיל יראי אלקים אנשי
אמת שנאי בצע וגו'", און דו זאלסט זען פון דעם גאנצן פאלק
רייכע מענטשן, מענטשן וואס האבן מורא פונעם אייבערשטן,
פאראנטווארטליכע מענטשן, מענטשן וואס האבן פיינט געלט
וכו', זאגט דער זהר הקדוש (פרשת יתרו דף עח). עס שטייט גישט
'ואתה תבחר' - און דו זאלסט אויסוועלן, נאר 'ואתה תחזה' - און
דו זאלסט זען, איז דער זהר מסביר באריכות אז דורך'ן זען דעם
צורה פונעם מענטש קען מען דערקענען וואס דער מענטש איז,

ווי אזוי נכלל צו ווערן אין דעם בורא כל עולמים
אליו, ער האלט אין איין טראקטן ווי אזוי זיין
גוף וועט טוין ליגן אין קבר, ווי די חז"ל זאגן
(סוטה ה) מי שנצטעה שכן לעפר בחייו ער איז זיך
מצויר ווי די גוף ליגט טוין אין קבר און די גשמה
איז ארויף אויבן און סווייל זיך נאר צוקלעבן
אין דעם בורא כל עולמים, דאס הייסט א צדיק
וואס איז נכלל אינגאנצן אין אין סוף ברוך הוא.
אז אך און וויי דעם וואס ער רעדט אויף אזא
צדיק וואס איז גישט מסיח דעת פון דעם בורא
כל עולמים, און דאס איז א סימן פון א מענטש
וואס האט פאגם געווען אין פגם הברית, אויב
ער רעדט אויף אזא ערליכן איד, איבערדעם
אנטלויף פון שלעכטע חברים, און דער בורא כל
עולמים וועט דיך אונדאי העלפן זאלסט קענען
האבן א רפואה שלימה בזכות דעם הייליגן רביין
וואס דו ביסט מקורב צו אים.

היינט ביינאכט ז' טבת, איז דער יארצייט
<<<

אריינצוגיין צום בורא כל עולמים, (עין לקוטי
מהר"ן חלק ב, סימן פד). א שאד אז קיינער טרעפט
גישט דעם טויער, וואס דאס איז זיין מויל געדן
איינעמ'ס מויל דאס איז דער טויער אריינצוגיין
צום בורא כל עולמים, איבערדעם אנשטאט צו
רעדן דברים בטלים ומבטלים וכו' איז דאך
בעסער צו רעדן צום בורא כל עולמים אליו,
וואס דאס הייסט אין הייליגן רבינ'ס ווערטער
התבודדות, זיך אפזינדערן אין א פלאץ וואו
קיינער איז גישט, און זיך דארטן אויסרעדן
דאס הארץ פארן בורא כל עולמים, און זיך גוט
אויסוויינען פאר אים וועסטו זען גרויסע ישועות,
נאר פאל גישט אראפ ביי זיך.

דו האסט א השגה וואס הייסט אן ערליכע
איד? אן ערליכער איד איז זיין גאנצן מח
מחשבה נאר דבוק אינגעם בורא כל עולמים און
ווייל גארנישט נאר דעם בורא כל עולמים אליו,
און זיין גאנצע תשוקה און בענקעניש איז נאר

א ווארט פארן שבת טיש

ורפא ירפא (שמות כא, יט)
מכאן שניתנה רשות לירפא לירפא (ברכות ט)
זאגן אזא זאך אז עס איז גישטא קיין האפענונג
וכו', אפילו דער דאקטער זאל זיין גרויס און
הויער ווי עוג מלך הבשן וכו', קען ער גישט זאגן
אז דו האסט טוין גישט קיין רפואה וכו', ווער
איז ער אינגאנצן? די חז"ל זאגן (ברכות ט) אויפן
פסוק (שמות כא, יט) "ורפא ירפא" מכאן שניתנה
רשות לרפוא לרפואות; זאגן צדיקים מען האט
געגעבן רשות פאר א דאקטער צו היילן אבער
גישט מייאש צו זיין, איבערדעם זאלסטו זיך
אויסלאכן וואס ער האט געזאגט, דו וועסט
בוודאי זיין געוונט און שטארק.

דער עיקר איז זאלסט בעטן אסאך דעם
בורא כל עולמים אז ער זאל דיר שיקן א רפואה
שלימה, ווארום תפלה דאס איז די טויער

זיך ארום. זאגט ער אים איך טרייב קאטאנוועס אזוי ווי סע שטייט אין פסוק במתלהלה היורה זיקים וכו' ואמר הלא מצחק אני (בלומר אזוי ווי איינער שיסט פילן אין הארץ אריין. און ער זאגט איך טרייב קאטאנוועס) און אזוי איז פאר האנדן איינער וואס ער מיינט טאקע אויף קאטאנוועס. און ער איז פארט מזיק דעם אנדערן מיט זיינע רייד. און אזוי איז פאר האנדן פמה אירליי קאטאנוועס. און סע פארהאנדן אין אלע מדינות איין מדינה וואס די מדינה איז בולל אלע מדינות. (בלומר די מדינה איז דער עיקר און דער כלל פון אלע מדינות) און אין דער מדינה איז פאר האנדן א שטאט וואס די שטאט איז בולל אלע שטעט פון גאר דער מדינה וואס זי איז בולל אלע מדינות. און אין דער שטאט איז פארהאנדן איין שטוב וואס זי איז בולל אלע שטיבער פון דער גאנצע שטאט וואס די שטאט איז בולל וכו' פנ"ל. און דארט אין דער שטוב איז פארהאנדן א מענטש וואס ער איז בולל גאר די שטוב, וואס די שטוב איז בולל וכו' פנ"ל. און דארט איז פארהאנדן איינער וואס ער מאכט גאר דאס ליצנות און דעם קאטאנוועס פון דער גאנצער מדינה.

די מדינה וואס איז דער עיקר פון אלע מדינות פון די וועלט - דאס איז 'ארץ ישׂראל'; די שטאט וואס איז דער עיקר פון אלע שטעט פון דעם מדינה - דאס איז 'ירושלים'; דער שטוב וואס איז דער עיקר פון אלע שטובער פון דעם שטאט - דאס איז די 'קדשי קדשים', און אין דעם שטוב איז דא א מענטש וואס איז בולל די גאנצע שטוב - דאס איז דער כהן גדול, וואס דאס מיינט מען דעם צדיק הדור, און אויף אים שטייט אויף דער סמ"ך מ"ם און מאכט ליצנות פון אים, כדי צו פארמיידן מענטשן זיי זאלן גישט קענען מקורב ווערן צו אים דורך זיינע ליצנות.

מוהראש זאגט (ספר נהרי אפרסמו): אז מען קוקט גוט אריין אין די ליצנות וואס די לצים מאכן אויפ'ן צדיק קומט גאר ארויס דאס גרויסקייט פונעם צדיק און זיינע מענטשן וואס זענען מקורב צו אים; וואס זענען די ליצנות אויפ'ן רבין, אויף היכל הקודש? "מען רעדט דארט פון אייבערשטער, אייבערשטער...; מען רעדט דארט פון משניות, משניות...; מען רעדט דארט פון קדושה...; מען רעדט דארט פון צדיק אמת... - יעצט זעט מען ווער איז דער חזק, פון די ליצנות קומט ארויס דאס גרויסקייט פונעם צדיק; די אלע זאכן זענען גישט קיין חסרונות, דאס זענען בלויז מעלות, ברוך השם אז איך דריי זיך אין אזא הייליג פלאץ וואס מען רעדט דארט שטענדיג פונעם אייבערשטן, פון משניות, פון קדושה און

פון צדיק האמת.

ליצנות האט אבער אזא גרויסע כח, אפילו דער לץ פארקויפט גארנישט, זיינע ווערטער האבן גישט קיין שום באדייט - דאך קען עס שאטן פאר'ן צוהערער, ער זאל אנהייבן טראכטן מחשבות פון אוועקגיין פונעם צדיק. ווען דער רבי האט געלעבט איז געווען די וועג פון 'הפצה' דורך רעדן צו מענטשן, דער רבי האט כסדר געהייסן און געמאנט מען זאל רעדן מיט מענטשן און זיי מקרב זיין צום אייבערשטן, דאס איז אבער פון איין זייט שווער ווייל ווען מען רעדט מיט מענטשן דארף מען אכטונג געבן מען זאל גישט אריינפאלן מיט לצים, אבער היינט ווען מיר האבן שוין די אלע הייליגע ספרים וכו', גייט די הפצה גישט דורך רעדן מיט מענטשן גאר מען גייט ארום מיט ספרים, קונטרסים און סידי"ס, מען בעט עפעס פאר צדקה און מען געבט א מתנה, א ספר, א קונטרס אדער א סידי, קען מען גישט אריינפאלן אין די הענט פון לצים.

בעפאר איך האב געעפענט די ישיבה בין איך געווען א מנהל אין א אנדערע מוסד, איך פלעג דארט רעדן צו די בחורים פונעם אייבערשטן וכו' וכו', איינמאל איז אריינגעקומען אין ישיבה א אינגערמאן א ברודער פון א בחור, בין איך צוגעגאנגען צו אים און געגעבן שלום, האט יענער מיר געפרעגט ווער איך בין, האב איך אים געענטפערט, האט זיך יענער אנגערופן צו זיין ברודער מיט א לשון פון ליצנות: "אה, ער איז דער 'אייבערשטער...' 'אייבערשטער...' - דעמאלט האט דאס מיר זייער וויי געטון, וואס האב איך יענעם געטון אז ער זאל חזק מאכן פון מיר?; שפעטער האב איך דאס איבערגעזאגט פאר א חבר איינער פון אנשי שלומינו האט ער מיר מחזק געווען און געזאגט: "פונקט פארקערט, דאס דארף דיר מאכן פרייליך, קוק וואס' די ליצנות אויף דיר איז, עס זענען דא מענטשן וואס די ליצנות אויף זיי איז 'דער איז אזא געלט גייציגער מענטש, ער בארויבט אנדערע מענטשן צוליב אפאר פרוטות, 'דער איז דער מענטש וואס טוט זינד רחמנא לצלן' וכדומה, דו דארפסט זיך פרייען אז דיין פעלער איז אז דו רעדסט אסאך פונעם אייבערשטן..."

האט דער חכם מיט זיך גינמוען זייער אסאך געל. און איז אהין גינאנגען. האט ער גיזעהן אז מימאכט דארט פמה אירליי גישפעט און קאטאנוועס האט ער פארשטאנען אין דעם קאטאנוועס אז די מדינה איז דורך פול מיט שקרים (דהיינו ליגן) ווארין ער האט גיזעהן אז מימאכט גישפעט. ווי אזוי מנארט מענטשן אין משא

אז ער איז מוראדיג פגום אין פגם הברית, און ס'שטייגט פון אים די נאוף, איבערדעם זאלסטו זיך מרחק זיין פון לצים וואס זיי מאכן ליצנות פון ערליכע אידן.

זע געוואוין זיך צו, צו זאגן אסאך משניות כסדרן, וועסטו זען וועסט האבן א לויטערע נשמה, ווארום משנה איז די אותיות נשמה, אז מען לערנט אסאך משניות איז מען מזכך די נשמה.

שרעק זיך גישט, שטארק זיך אין אמונה פשוטה אינעם בורא כל עולמים, און בעט, וועסטו האבן א רפואה שלימה, רפואת הנפש ורפואת הגוף, און קיינער קען דיר גישט מייאש זיין אז דו האסט גישט קיין תקנה וכו'.

(אשר בנחל באידיש חלק ב, סימן ק"ו)

עולמים מיין גאנץ לעבן, מיט א מסירות נפש, איך האב זיך אויסגעמאלט שטענדיג אז אט בין איך אויף א שפיץ פארג, און אט קוילער איך זיך אראפ און ווער צעפאלט אויף פיצלעך וכו' וכו', און פאל אריין פיצלעך אין טייה, אזוי דארף מען דינען דעם בורא כל עולמים."

זעט מען וואס הייסט צדיקים, זיי זענען שטענדיג דבוק אינעם בורא כל עולמים. מען דארף זייער אכטונג געבן גישט רעדן אויף אזעלכע ערליכע אידן, ווייל מען קען באקומען א ביטערן עונש, און אויכעט די וואס זיי רעדן אויף ערליכע אידן ווייזן ארויס זייערע שמוציגע מעשים וואס זיי טוען וכו', ווארום א מענטש וועט גישט רעדן אויף אן ערליכן איד אויב ער האט גישט געזינדיגט אין פגם הברית, און להיפך אויב ער רעדט אויף אן ערליכער איד איז א סימן

פון דעם בעל שם טוב הקדוש זי"ע'ס זון, רבי צבי זי"ע, ער האט געהאט א מוראדיגע צורה, מען האט געזען באשיינפערליך ווי ער איז דבוק אין בורא כל עולמים, דער פנים האט אים זייער געלאכטן שטענדיג, און ער איז געווען שטענדיג פארטרעכט וכו', מיט אן אויסטערלישן דביקות צום בורא כל עולמים, ער האט דערציילט אז אמאל איז געקומען דער פאטער צו אים אין חלום, און האט אים באוויזן זייער א הויכן פארג, און אונטן ביים טאל איז דא א טייה, און ער איז ארויף אויפן שפיץ פארג און האט זיך געגעבן א קוילער אראפ מיטן גרעסטן כח, ביז ער איז צעפאלט געווארן אויף שטיק שטיקלעך און ער איז אריינגעפאלן אין טייה און ער איז צוריק אויפגעשטאנען, און ער האט געזאגט "זעסט מיין קינד? אזוי האב איך געדינט דעם בורא כל

ומתן. אין ווי אזוי ער קומט זיך לארין אין מאניסטראט. און דארט איז דורך ליגן. און זיי נעמען שוחד. גייט ער צום העכערין סאנד. און דארט איז אויך גאר ליגן. און זיי האבן אלץ גימאכט גישפעט אויף קאטאוועס. אן שטעלין פון די אלע זאכן. האט דער חכם פארשטאנען אין דעם קאטאוועס אז די מדינה איז פול מיט ליגן און מיט רמאות און סע גאר קיין שום אמת ניט אין דער מדינה. איז ער גינאנגען און האט גיהאנדלט אין דער מדינה. און האט זיך גילאזט נארין אין דעם משא ומתן. איז ער גינאנגען זיך לארין פאר די סאנדיס. און זיי זענען אלע פול מיט ליגן און נעמען שוחד. היינט האט ער זיי גינעבן שוחד. מארגן האבן זיי אים ניט גיקענט. איז ער גינאנגען צו איין העכערין סאנד און דארט איז אויך פול מיט ליגן. ביז ער איז גיקומען פאר דעם סענאט. און דארט איז אויך דורך ליגן און שוחד. ביז ער איז גיקומען צום מלך אליין.

אז ער איז גיקומען צום מלך. האט ער זיך אן גירופן און האט גיזאגט. איבער וועמען ביסטו א מלך. די מדינה איז דורך אין נאנגען פול מיט ליגן דורך. פון דעם אנהייב ביז אין אויסלאז. און סע איז אין איר קיין שום אמת ניט דא. און האט אן גיהויבן אויס צו דערציילן גאר דאס פאלטשקייט פון דער מדינה. ווי דער מלך האט גיהערט זיינע רייד. האט ער זיך צו גיבויגן זיינע אויערין צום פיררהאנג. ער זאל הערין זיינע רייד. ווארן סע ביי דעם מלך א גרויס ווינדער גיווען אז סע זאל זיך גיפיען א מענטש וואס ער זאל וויסן גאר דאס פאלטשקייט פון דער מדינה. און די שרי מלוכה האבן גיהערט זיינע רייד און זענען אויף אים זייער ברוט גיווען. און ער דערציילט אלץ ווייטער די פאלטשקייט פון דער מדינה. האט זיך דער חכם אנגירופן. מען וואלט גיקענט זאגן אז דער מלך איז אויך אזוי ווי זיי אז ער האט ליב ליגן אזוי ווי די מדינה. גאר אדרבא פון דאנעט זעהט מען ווי אזוי דו ביסט איין איש אמת און דעראיבער ביסטו ווייט פון זיי מחמת דו קאנסט ניט סובל זיין דעם שקר פון דער מדינה. און האט אנגיהויבן דעם מלך זייער זייער צו לויבן. און דער מלך מחמת ער איז גיווען זייער א גרויסער עניו ובמקום גדולתו שם ענוותנותו. ווארין אזוי איז דער שטייגער פון איין עניו. אז וואס מער מלויבט אים און מגרייסט אים. ווערט ער אלץ קלענער ביי זיך און מער עניו אלץ. און מחמת דער חכם האט זייער גילויבט און גיגרייסט דעם מלך. איז דער מלך אריין גיקומען אין גרויס ענוה און איז זייער קלייניקייט אריין. ביז ער איז גיווארין גאר נישט.

מען קען נישט מסביר זיין וואס הייסט 'ענוה'; דער צדיק איז אזוי גארנישט ביי זיך, ווי מער מען לויבט אים אלץ קלענער ווערט ער ביי זיך.

האט ער זיך נישט גיקאנט איין האלטן און האט א ווארף גיטאן דעם פיררהאנג. ער זאל זעהן דעם חכם. ווער איז דאס וואס ער ווייסט און פארשטייט דאס אלץ. איז אנפלעקט גיווארין דאס פנים פון דעם מלך.

איז דער ראש ישיבה שליט"א אריין אין א לענגערע שמועס פון 'התבודדות' און געזאגט: דאס איז דאס גרויסקייט פון התבודדות, פון זיך אויסשמועסן דאס הארץ מיטן אייבערשטן, דער מענטש דערציילט אלע זיינע שוועריקייטן און דורכפעלער פארן אייבערשטן, און אויך דאנקט ער אויף דאס גוטס וואס ער האט - דאן איז ער זוכה צוצוקומען צו דעם מדינה אז דער אייבערשטער אנטפלעקט זיך צו אים, ער שפירט דעם אייבערשטן אז ער 'זעט' דעם אייבערשטן, אזוי ווי דער רבי דערציילט דא אז נאכדעם וואס דער חכם האט אזוי לאנג גערעדט מיטן קעניג האט

זיך דער קעניג זיך מער נישט געקענט איינהאלטן און האט געגעבן א ווארף דעם פיררהאנג און זיין פנים איז אנטפלעקט געווארן.

מיר האבן געהאט די וואך אין די הפטורה דעם פסוק (יחזקאל א, א): "גפתחו השמים, ואראה מראות אלקים", האט ר' נתן זכרונו לברכה געזאגט, די ראשי תיבות פון ג'פתחו ה'שמים ו'אראה מ'ראות א'לקים איז 'אמונה'; ווען א מענטש איז זוכה צו האבן א ריינע אמונה, ער גלייבט אז אלעס איז דער אייבערשטער און סיי וואס עס גייט אריבער אויף אים ווייסט ער אז אלעס איז דער אייבערשטער, איז ער זוכה אז עס עפענען זיך אויף פאר אים אלע הימלען, ביז ער זעט דעם אייבערשטן אליינס. זאגט מוה"רא"ש: א מענטש וואס רעדט צום אייבערשטן אויף זיין פשוט'ן שפראך, ער שמועסט זיך אויס מיטן אייבערשטן זיין גאנצע הארץ, אלעס וואס באדערט אים, אלעס וואס שטערט אים, ווערט אים אזוי שטארק און קלאר זיין אמונה אז ער וועט אויך זוכה זיין צוצוקומען צו דעם מדינה צו זען דעם אייבערשטן.

איין מאל איז געקומען אן אפיקורס צו רבי נתן אין אומאן און האט אנגעהויבן רעדן מיט אים תקירות וכו' איז רבי נתן געווארן צעפייערט און זיך אנגערופן: "וואס שמועסטו מיט מיר פונעם אייבערשטן וכו'?" "ואראה את הויה", איך האב געזען דעם אייבערשטן!"

א תלמיד הישיבה האט מיר דערציילט: איך וויל דערציילן א מעשה פארן ראש ישיבה, איך בין געפארן אין א קאר סערוויס, פארנדיג האט מיר דער דרייווער, א איד, געפרעגט: "בחור'ל וואו לערנסטו?" האב איך אים געענטפערט: "אין די ברסלב'ע ישיבה", פּרעגט אים דער דרייווער: "וואס רעדט מען דארט, פון אייבערשטער, אייבערשטער...?!" און דער דרייווער האט אים אנגעהויבן פרעגן קשיות אויף די אמונה, רחמנא לצלן, [פון אינדריסן קוקט ער ליידער אויס ווי א חסידי'שער אינגערמאן וכו'...] האט איך אים געענטפערט: "איך האב 'מעשיות פון תפלה', איך קען דיר דערציילן מעשיות פון פאסירונגען וואס איך האב געבעטן דעם אייבערשטן און איך בין געהאלפן געווארן", איך האב אים אנגעהויבן דערציילן עטליכע מעשיות וואס איך האב לעצטנס געהאט, האט ער מיר געזאגט: "איך גלייב נישט אין די אלע מעשיות, די אלע זאכן וואלטן פונקט אזוי אויך געקענט געשען אן תפלה", האב איך אים געענטפערט: "איך ווייס בכלל נישט וואס דו רעדסט, איך זע דעם אייבערשטן, איך זע אז עס איז דא א באשעפער אויף די וועלט!"; איך האב גארנישט געזאגט פארן בחור, ער האט עס מיר דערציילט מיט א פשטות, אבער איך האב אריינגעטראכט 'קוק וואו א מענטש קען צוקומען דורך התבודדות, דורך רעדן אסאך מיטן אייבערשטן, א פשוט'ער בחור שפירט ווי ער זעט דעם אייבערשטן!"

ווען א מענטש רעדט צום אייבערשטן געשעט מיטן מענטש אסאך זאכן, דער ראש ישיבה שליט"א האט אויסגערעכנט עטליכע פון זיי; קודם כל נעמט ער אריין נאך 'אמונה' אין זיך, יעדעס מאל וואס ער רעדט צום אייבערשטן ווערט ביי אים שטערקער די אמונה, ער הייבט אן מער שפירן דעם אייבערשטן, ער פילט אז ער האט דעם אייבערשטן, ער דארף מער נישט קיינעם אויף די וועלט, ווי דער רבי זאגט (חיי מוה"ר, סימן תכ) אז אין 'אמונה' זענען דא היכלות און שטובער, מען קען אלץ אריינגיין דערין טיפער און טיפער, אזוי אויך זאגט דער רבי (שיחות הר"ו, סימן א) אז מען קען נישט מסביר זיין פאר א צווייטן ווי אזוי מען שפירט דעם אייבערשטן, און נישט נאר פאר א צווייטן קען מען דאס נישט מסביר זיין, נאר אפילו פאר זיך אליין קען מען נישט דערציילן און געדענקען ווי אזוי מען האט געכטן געשפירט דעם

אייבערשטן, ווייל ווי מער מען רעדט צום אייבערשטן אלץ מער באקומט מען א שטערקערע אמונה. צווייטנס, דורך רעדן צום אייבערשטן לויטערט מען אויס דעם מח פון אלע נארישקייטן, עס רייניגט דעם מענטש פון אלעם שלעכטס. דריטענס, אז מען ווערט געהאלפן פון דעם פראבלעם וואס מען האט דערויף געבעטן.

ווען איך טרעף זיך מיט חברים און קרובים, חשוב'ע אינגעלייט, תלמידי חכמים, עובדי השם וכו', טראכט איך שטענדיג: "א שאד זיי ווייסן גישט פון רבין, זיי ווייסן גישט פון די עצה פון 'התבודדות', ווען זיי וואלטן ווען געוואוסט פון די עצה וואלטן זיי ווען אנגעקומען גאר הויך, זיי זענען דאך אזעלכע חשוב'ע אינגעלייט, עס פעלט זיי 'התבודדות'; איך דאנקט דעם אייבערשטן זען טאג אז איך בין אויסדערן וועלט געווארן אז איך בין געוואויר געווארן פון רבין, איך ווייס גישט פארן וואס פונקט איך האב זוכה געווען דערצו.

מיר זענען זייער זייער פשוט'ע מענטשן, אבער דער רבי לאזט זיך אראפ צו אונז, ער לערנט אונז אויס די עצה פון 'התבודדות' וואס דורך דעם קען מען זוכה זיין צו די העכסטע מדרגות.

וואס מיינט 'התבודדות'? - א מענטש זאל שרייען צום אייבערשטן: "רבוננו של עולם, איך וויל זיין ערליך", "איך וויל זוכה זיין צו לערנען גמרא, איך וויל זוכה זיין צו לערנען משניות", "איך וויל זיין פרייליך, איך וויל זיך גישט אויפטרעגן, איך פרוביר אזויפיל מאל זיך גישט אויפצורעגן אבער עס גייט מיר גישט, איך רעג זיך נאכאמאל אויף", "העלה מיר עס זאל מיר גארנישט אנגיין, איך זאל גישט האבן קיין קשיות אויף דיר"; א בחור זאל בעטן דעם אייבערשטן: "הייליגער באשעפער איך בין אזוי צעבראכן, איך פאל אראפ אין ביטערע עבירות, וואס זאל איך טון, העלה מיר איך זאל שוין טרעפן מיין זונג, איך וויל שוין חתונה האבן".

ווען מאכט מען 'התבודדות'? - די בעסטע עצה איז גלייך אינדערפרי; מען גייט אפאר מינוט אין א זייט און מען רעדט צום אייבערשטן, מען דאנקט אים אויף אלעס, און מען בעט אים בפרטיות אויף אלעס וואס מען דארף. עס זענען דא מענטשן וואס אינדערפרי געדוירט א שטיקל צייט ביז ער קומט צו זיך, מאכן זיי 'התבודדות' שפעטער ווען עס קומט אויס גוט פאר זיי. דער עיקר דארף מען זען עס זאל גישט דורךגיין דער טאג אן רעדן אפאר מינוט צום אייבערשטן.

עס איז גישט קיין חילוק וואו ווייט דער מענטש איז אראפגעפאלן, אין וואס פאר א טומאה ער ליגט לא עלינו, דאס איינע זאך האט ער נאכנישט פארלוירן, ער קען עפענען זיין מויל און רעדן צום אייבערשטן; אפגעזען ווער ער איז, וואו ער איז, וואס ער איז. אזוי ווי מען זעט, גלייך ווען א מענטש שטייט אויף פון שלאף זאגט מען: "מודה אני לפניך מלך חי וקים שהחזרת בי נשמתו בחמלה, רבה אמונתך", מען דאנקט דעם אייבערשטן אז מען האט צוריק באקומען די נשמה, און עס ווערט געפסקעט (מגן אברהם, אורח חיים, סימן ד, סעיף קטן כח) אז דאס זאל מען זאגן גלייך ווען מען וועקט זיך אויף פון שלאף, נאך איידער מען גיסט זיך אפ נעגל וואסער, - ווי אזוי מעג מען דעמאלט דאס זאגן, דער מענטש איז דאך יעצט נאך טמא, ער טאר נאכנישט אנרירן קיין שום אבר, זיין מויל, זיין נאז, זיינע אויערן, זיינע אויגן (שלקו ערוך שם, סימן ד, סעיף א), און טמא'געהייט זאל ער דאנקן דעם אייבערשטן! - נאר פון דא זעט מען אז דאנקן דעם אייבערשטן קען מען שטענדיג אין וועלכע מצב דער מענטש שטייט, גישט קיין חילוק ווי טמא דער מענטש זאל נאר זיין, אפילו ער איז אזוי שטארק טמא אז וואו ער רירט נאר צו ווערט אויף טמא, דאך קען ער רעדן צום אייבערשטן, ער קען אים דאנקן און לויבן, ער קען שמועסן מיט

אים אויף זיין פשוט'ן שפראך, אזוי ווי א קינד רעדט צו זיין טאטן. יעדע זאך וואס מען וויל טון אין עבודת השם האט א צמצום, עס דארף זיין צו דעם געוויסע צוגעהערן מען זאל עס קענען טון, אפילו צו קענען 'זאגן משניות' דארף מען אויך האבן דעם משניות'ל אריינצוקוקן דערין, אבער אויף 'התבודדות', אויף רעדן צום אייבערשטן איז גישטא קיין שום צמצום, דאס קען מען טון אן קיין שום צוגעהערן, דאס טוט מען וואו מען שטייט און וואו מען גייט.

וואס נעמט א מענטש מיט אויבן אין הימל ווען ער גייט אנוועק פון די וועלט? נאר דאס ביסל דיבורים וואס ער האט גערעדט מיטן אייבערשטן, נאר דאס ביסל מצות און מעשים טובים וואס ער האט אריינגעכאפט - נאר דאס נעמט ער מיט. איך זאג שטענדיג פאר מיינע קינדער: "מיר וואוינען יעצט טאקע אין א קליינע דירה, אבער מיר האלטן אינמיטן בויען א נייע דירה, דארט האבן מיר גאר אסאך שטובער", פרעגן די קליינע קינדער: "וואו איז די נייע דירה?" "ענטפער איך זיי: "די נייע דירה איז אויבן אין הימל, מיר האבן אויבן אין הימל ריזיגע הערליכע פאלאצן מיט צענדליגער שטובער, איין שטוב איז א 'בבל' שטוב - דאס בויען מיר ווען מיר לערנען תלמוד בבלי, איין שטוב איז א 'ירושלמי' שטוב - דאס בויען מיר ווען מיר לערנען תלמוד ירושלמי, און אזוי האבן מיר א 'נ"ד' שטוב, א 'תוספתא' שטוב, א 'רמב"ם' שטוב און אזוי ווייטער פון אלע אנדערע הייליגע ספרים; יעדעס מאל וואס מיר געבן זיך אכטונג פון עסן צוזאמען מילכיג און פלייש'יג ווערט געבויט דערפון נאך א נייע הערליכע 'קאך', יעדע שבת וואס מיר היטן ווערט אויפגעבויט אויבן נאך א נייע גרויסע 'שבת שטוב' און אזוי אויך יעדע יום טוב א נייע 'יום שטוב'! קומט אויס מיר האבן שוין דארט גאר אסאך 'שטובער', גאר אסאך 'שבת שטובער', גאר אסאך 'יום טוב שטובער' און גאר אסאך 'קיון'.

האט אים דער חכם גיזעהן האט ער אפגימאלט זיין פארטעט. און האט גיבראכט צום מלך.

דערנאך האט דער ראש ישיבה שליט"א זיך אנגערופן, מיר האבן די וואך ברוך השם נאכאמאל מסיים געווען גאנץ גביאים וכתובים און סדר מועד פון תלמוד ירושלמי; איך האב געהאט אין פלאן צו מאכן אן התעוררות ביים סעודת הלולא פון רבי נתן פארגאנגענעם ליל שישו צו לערנען גביאים וכתובים און תלמוד ירושלמי, למעשה האב איך אינגאנצן פארגעסן צו רעדן דערפון, ווייל איך בין נאך געווען אויסגעמושטעט פון מיין נסיעה קיין אומאן, דעריבער וויל איך יעצט רעדן דערפון, און דער ראש ישיבה שליט"א האט געזאגט: אויב מען לערנט יעדן טאג צוויי פרקים נ"ד - ענדיגט מען אונטער א יאר גאנץ נ"ד, עס געדוירט גישט מער פון צוויי מינוט א טאג, [חוץ אויב מען לערנט דאס מיט פרוש רש"י, אבער אן רש"י געדוירט עס גאר שגעל], א שאד אז מען זאל זיך גישט מיטכאפן מיט דעם סדר. אויך האבן מיר געענדיגט סדר מועד אין תלמוד ירושלמי, דאס איז שוין האלב ש"ס, ווייל תלמוד ירושלמי ענטהאלט סדר זרעים, מועד, נשים, גזיקין; קדשים איז פארלוירן געווארן און אויף טהרות איז נאר דא מסכת נדה, קומט אויס אז זרעים מועד זענען האלב ש"ס, אז מען לערנט יעדן טאג אביסל ענדיגט מען ביז א קורצע צייט גאנץ תלמוד ירושלמי.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן פאלגן דעם רבין וועט דער אייבערשטער עפענען דעם פיר האנג, ער וועט זיך אנטפלעקן צו אונז, און מיר וועלן זוכה זיין צו זען דעם אייבערשטן פנים אל פנים, אמן.